

BŪT GATAVAM PĀRMAIŅĀM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1kor 10:1–13, 1Moz 2:24; 1kor 13:4–8; 1Sam 1:27; Ps 71; 1kor 15:24–26.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad Kungs dos labu, un mūsu zeme dos savu ražu” (Ps 85:13).

Dzīve ir pārmaiņu pilna. Pārmaiņas notiek visu laiku. Vienīgais, kas nemainās, ir pati pārmaiņu realitāte. Pat fizikas likumi, šķiet, māca, ka pārmaiņas pastāv pašā realitātes pamatvielā.

Pārmaiņas bieži nāk negaidīti. Mēs dzīvojam ierasto ikdienas gaitu, kad pēkšņi un negaidīti viss mainās un mēs pilnībā esam satriekti un samulsināti.

No otras puses, dažreiz mēs varam redzēt, ka pārmaiņas tuvojas. Mēs tiekam iepriekš brīdināti, ir kādas zīmes, norādes, kas ļauj mums prognozēt, ka viss būs citādi. Kad tas notiek, gudri dara tas, kurš, cik vien iespējams, sāk gatavoties uz to, ko viņš redz tuvojamies. Daudzas no šīm pārmaiņām ir lielas: laulība, bērni, vecums, pat nāve.

Un, jā, mēs nedzīvojam izolētībā. Tas nozīmē, ka pārmaiņas, kas ar mums notiek, var ietekmēt mūsu ģimenes un pie tam lielā mērā. Vienlaikus pārmaiņas mūsu ģimenēs var ietekmēt arī katru ģimenes locekli.

Šajā nedēļā aplūkosim dažas no pārmaiņām, ko agri vai vēlū piedzīvo lielākā daļa no mums, un to, kā šīs pārmaiņas ietekmē ģimenes dzīvi.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. aprīlī.

Nesagatavoti

Dieva Vārdam ir raksturīga viena lieta: tas neapslēpj dzīves realitāti. Tieši pretēji, Bībele atklāj cilvēka dzīvi visā tās skarbumā un reizēm ar pilnu sāpju un izmisuma mēru. Izņemot dažas pirmās Bībeles lappuses un dažas lappuses beigās, Dieva Vārds attēlo nožēlojamu cilvēces ainu. Pāvils nepārspilē, kad viņš raksta: "Jo visi ir grēkojuši un visiem trūkst dievišķās godības" (Rm 3:23).

Izlasi 1kor 10:1–13. Kādi brīdinājumi šeit ir izteikti un kādi apsoliījumi? _____

Daudzējādā ziņā daudzas no mūsu dzīves darbībām ir vienkārši tas, kā mēs reaģējam uz pārmaiņām. Mēs pastāvīgi piedzīvojam pārmaiņas. Mūsu kā kristiešu izaicinājums ir stāties tām pretī ticībā, uzticoties Dievam un atklājot šo ticību paklausībā, neskatoties uz kārdinājumu rīkoties citādi.

"Pasaules lielākā vajadzība ir vajadzība pēc vīriem, kurus nevar uzpirkt, ne pārdot, kas dziļi dvēselē ir godīgi un patiesi, vīriem, kas nebaidās saukt grēku tā istajā vārdā, vīriem, kuru sirdsapziņa ir tik uzticīga pienākumam, kā magnēta adata polam, vīriem, kas stāvēs par patiesību, kaut arī debesis sagrūtu." (Elena Vaita "Audzināšana", 57. lpp.) Senajam Israēlam šie vārdi bija tikpat patiesi kā Elenas Vaitas laikos un kā tas ir arī mūsdienās.

Kādas kļūdas, piedzīvojot pārmaiņas, izdarīja cilvēki šajos pantos, un ko mēs varam mācīties no viņu kļūdām?

Apd 5:1–10 _____

1Moz 16:1, 2, 5, 6 _____

Mt 20:20–22 _____

Pārmaiņas notiek, un tās bieži nes sev līdzī kārdinājumus, izaicinājumus un reizēm pat bailes. Tāpēc cik svarīgi ir, lai mēs būtu apvilkuši garīgos ieročus, lai tos izmantotu pareizā veidā. Un atkal, neskatoties uz to, vai pārmaiņas ir negaidītas, vai arī tās ir tikai normāla mūsu dzīves daļa, mums ir jābūt sagatavotiem tam, kas notiks – gan redzamajam, gan neredzamajam.

Sagatavošanās laulībām

Vienas no lielākajām pārmaiņām, kādas piedzīvo cilvēks, notiek apprecoties.

Protams, ne visi apprecas. Galu galā Jēzus, mūsu vislielākais paraugs, kā arī daudzi citi Bībeles varoņi, nekad neaprecējās.

Tomēr daudzi cilvēki precas, un līdz ar to Bībele neklusē par laulību, kas noteikti ir viena no lielākajām pārmaiņām dzīvē. Dievam laulība ir tik svarīga, ka tie paši vārdi, ko Viņš teica Ādamam un Ievai Ēdenē par laulību, ir uzrakstīti vēl trīs citās vietās Rakstos: “Tāpēc vīrs pametīs savu tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un viņi būs viena miesa” (1Moz 2:24, sk. arī Mt 19:5, Mk 10:7, Ef 5:31). Kā vēsta šie panti, ja kāds apprecas, tad vissvarīgākajām attiecībām cilvēka dzīvē vajadzētu būt attiecībām ar laulāto, pat svarīgākām par attiecībām ar vecākiem. Viens no iemesliem, kāpēc laulība starp vīrieti un sievieti Dievam ir tik svarīga, ir tas, ka tā simbolizē attiecības, kas pastāv starp Viņa Dēlu Jēzu un draudzi, Viņa līgavu (Ef 5:32).

Būvējot māju, cilvēkam ir jāapstājas un jāpārdomā tās izmaksas (Lk 14:28–30). Cik daudz vairāk tad dibinot ģimeni! Māju būvē no ķieģeļiem un javas, no koka un dzelzs, vadiem un stikla. Bet ģimene tiek veidota no kaut kā, kam nav noteikti jābūt materiālam.

Kādas rakstura iezīmes ir svarīgas visos dzīves aspektos, bet īpaši tiem, kas gatavojas laulībām? 1kor 13:4–8; Gal 5:22, 23. _____

Gatavoties laulībām vajadzētu sākt ar sevi. Vienlaikus mums ir uzmanīgi jāvēro savs nākamais dzīvesdraugs, lai saprastu, vai otrā pusīte būs labs papildinājums mums. Vai šis cilvēks ir čakls darba darītājs (Sak 24:30–34)? Vai viņam ir problēmas ar savaldību (Sak 22:24)? Vai mums ir kopīga ticība (2kor 6:14, 15)? Ko mana ģimene un draugi saka par manu nākamo dzīvesbiedru (Sak 11:14)? Vai es balstos uz ticību vai tikai uz jūtām (Sak 3:5, 6)? Atbildes uz šiem jautājumiem var nozīmēt laimīgu nākotni vai arī ciešanas mūža garumā.

Padomā par labām laulībām. Kādus principus tu tajās atrodi, ko varētu attiecināt arī uz cita veida savstarpējām attiecībām? _____

Gatavojoties kļūt par vecākiem

Ir tikai dažas lietas, kas var izmainīt mūsu dzīvi vairāk nekā bērna piedzimšana. Nekas ģimenē nevar būt un nekad nebūs kā iepriekš.

“Kā bultas stiprinieka delnā, tā dēli, dzemdēti jaunībā! Svētīts vīrs, kam tādu pilns bultu maks! Viņš nebūs kaunā, kad runās ar naidniekiem savos vārtos” (Ps 127:4, 5).

Vienlaikus bērni neierodas ar lietošanas pamācību, kas pateiktu vecākiem priekšā, kas viņiem jādara, lai pareizi rūpētos par viņiem, un kā risināt šādas vai tādas problēmas. Pat pieredzējušus vecākus reizēm strupceļā noved bērnu rīcība, vārdi vai attieksme.

Lai arī cik svarīgi ir sagatavoties laulībām, ir svarīgi arī, lai tie, kas cer kļūt par vecākiem, būtu sagatavoti šai svinīgajai atbildībai.

Kaut arī šie piedzimšanas stāsti ir unikāli, kādus principus no šiem ziņojumiem var paņemt tie, kas gatavojas kļūt par vecākiem? 1Sam 1:27; Soģ 13:7; Lk 1:6, 13–17, 39–45, 46–55, 76–79. _____

Kāda svinīga atbildība un iespēja bija šiem vecākiem! Trīs no viņiem bija Israēla praviešu un vadītāju vecāki, viens no viņu bērniem būs apsolītā Mesijas priekštecis un viens bērns būs Kristus.

Tomēr, pat ja mūsu bērnu liktenis nav kļūt par Bībeles praviešiem, vecākiem vajadzētu tik un tā būt sagatavotiem šai radikālajai pārmaiņai viņu dzīvē.

“Gatavoties vajadzētu sākt jau pirms bērna piedzimšanas, kas palīdzēs veiksmīgi izcīnīt cīņu pret ļauno. Ja pirms bērna piedzimšanas viņa ir sev izdabājoša, ja viņa ir savtīga, nepacietīga un kaprīza, tādas pašas īpašības atspoguļosies arī viņas bērna raksturā. Tādējādi daudzi bērni piedzimstot mantojumā ir saņēmuši gandrīz neuzvaramas tieksmes uz ļaunu.” (Elena Vaita “Adventistu māja”, 256. lpp.)

Vienalga, vai tie ir bērni, kas ir mūsu aprūpē, vai arī mums ir atbildība pret citiem cilvēkiem, ko mēs varam darīt, lai nestu šīs atbildības pēc iespējas dievbijīgākā veidā? _____

Sagatavošanās vecumdienām

“Mūsu mūžs – septiņdesmit gadu vai, kurš visai stiprs, astoņdesmit gadu, viss šis laiks – pūles un posts, garām ir, un – lidojam prom” (Ps 90:10). Šie vārdi no Psalmu grāmatas atgādina mums par neapturamo laika ritējumu. Gadiem ejot un nākot, mēs sākam redzēt un just izmaiņas savā ķermenī. Mūsu mati kļūst pelēki vai izkrit, mēs kļūstam lēnāki, un sāpes kļūst par mūsu ikdienas pavadoni. Ja esam precējušies un mums ir bērni, mūsu bērniem varbūt jau piedzimuši pašiem savi bērni, un mēs varam priecāties par mazbērniem. Iepriekšējie dzīves posmi mums palīdz sagatavoties nākamajam.

Izlasi Ps 71. Ko šis psalms mums māca ne tikai par to, kā sagatavoties vecumdienām, bet arī par dzīvi kopumā? _____

Ps 71 ir kāda vecāka cilvēka dziesma, kas ir piedzīvojis dzīves radītos izaicinājumus, bet ir priecīgs, jo visā dzīves gājumā viņš ir uzticējies Dievam. Vislabākais veids, kā sagatavoties vecumdienām, ir uzticēties Viņam, kamēr esam vēl jauni. Vispārīgi runājot, šī psalma autors līdzdala trīs svarīgas mācības, ko viņš ir apguvis, dodoties pretī šim dzīves posmam.

1. Izveido dziļas, personīgas attiecības ar Dievu. Jau kopš jaunības dienām (Ps 71:17) Dievs bija viņa stiprais patvērumš (Ps 71:1, 7) un viņa Glābējs (Ps 71:2). Dievs ir klints un cietoksnis (Ps 71:3), viņa cerība un paļāvība (Ps 71:5). Viņš runā par Dieva varenajiem darbiem (Ps 71:16, 17) un Viņa stiprumu un spēku (Ps 71:18), un visām lielajām lietām, ko Viņš ir izdarījis (Ps 71:19). Ikdienas sarunas ar Dievu, pētot Viņa Vārdu un apstājoties, lai pārdomātu visu, ko Viņš ir mūsu labā izdarījis, padziļinās mūsu pieredzi ar Viņu.

2. Attīsti labus ieradumus. Labs uzturs, kustības, ūdens, saules gaisma, atpūta utt. palīdzēs mums baudīt dzīvi ilgāk un labāk. Īpaši ievēro to, kā dziesminieks runā par uzticības (Ps 71:3), slavēšanas (Ps 71:6) un cerības (71:14) ieradumiem.

3. Attīsti dedzību par Dieva misiju. Cilvēks šajā psalmā nedomāja, ka viņš vecumā būs laisks. Pat pensijas gados viņš gribēja turpināt slavēt Dievu (Ps 71:8) un stāstīt par Viņu citiem (Ps 71:15–18).

Jautājums vecākiem brāļiem un māsām: Kādi ir labumi, ko nes vecumdienas? Ko jūs zināt tagad, bet nezina jāt, kad bijāt jaunāki, ko vajadzētu pateikt tiem, kas ir jaunāki? _____

Sagatavošanās nāvei

Ja vien mēs nebūsim vēl dzīvi, Kristum nākot otrreiz, viena pārmaiņa, kas sagaida mūs visus, ir vislielākā no visām: no dzīvības nāvē. Kāda pārmaiņa līdz ar laulību un bērnu piedzimšanu atstāj vēl lielāku ietekmi uz ģimeni, ja ne ģimenes locekļa nāvē?

Izlasi 1kor 15:24–26. Ko šie panti mums māca par nāvi? _____

Nāve daudzreiz, protams, atnāk negaidīti un traģiski. Cik daudzi vīrieši, sievietes, pat bērni pamostas no rīta un, pirms saule ir norietējusi, atkal aizver acis, ne vairs miegā, bet nāvē? Vai arī pamostas no rīta un, pirms saule ir norietējusi, ir zaudējuši ģimenes locekli?

Nav iespējams citādi sagatavoties savai vai sava tuvinieka nāvei, ko jūs neredzat nākam, kā vien pārlicinoties, ka ticībā esat savienoti ar Kungu un aplāti ar Viņa taisnību ik brīdī (sk. Rm 3:22).

No otras puses, ko jūs darītu, ja zinātu, ka jums ir atlicis dzīvot tikai dažus mēnešus? Mēs skaidri nezinām, kad nāve nāks pār mums, bet mēs noteikti varam zināt, kad tuvojamies savas dzīves noslēgumam. Tāpēc cik svarīgi ir sagatavot sevi un savu ģimeni tam, kas ir neizbēgams.

Izlasi 1ķēn 2:1–4, pēdējos vārdus, ko Dāvids izteica savam dēlam Sālamanam. Kādas mācības mēs varam smelties no tā par gatavību vai nu savai, vai ģimenes locekļa nāvei?

Pirmajā brīdī kāds varbūt teiktu: Tas nu gan ir asprātīgi! Dāvids, kas nogalināja Ūriju pēc tam, kad bija pārkāpis laulību un sagādājis bērnu viņa sievai (sk. 2Sam 11), stāsta savam dēlam, lai tas staigā Kunga ceļus. No otras puses, varbūt tieši šī grēka un tā briesmīgo seku dēļ Dāvida vārdi bija tik spēcīgi. Viņš, bez šaubām, mēģināja brīdināt savu dēlu, lai neizdara muļķības, kas bija viņam pašam sagādājušas tik daudz bēdu. Dāvids grūtā veidā bija iemācījies dažas smagas mācības par to, ko maksā grēks, un nav šaubu, ka viņš cerēja aiztaupīt dēlam kaut ko no tām ciešanām, ko pats bija piedzīvojis.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Lasot senā Israēla stāstu tuksnesī, varam redzēt kļūdu pēc kļūdas, piedzīvojot lielas pārmaiņas, pat neskatoties uz pārsteidzošajām Dieva mīlestības un varenības atklāsmēm. Pirms Israēlam bija beidzot jāieiet Apsolītajā zemē – un tādējādi jāpiedzīvo arī citas lielas pārmaiņas –, Mozus tam teica šādus vārdus: “Jūs paši redzējāt, ko Kungs darīja Baal-Peoram – Kungs, tavš Dievs, iznīcināja visus vīrus, kas sekoja Baal-Peoram. Bet jūs, kas bijāt pieķērušies Kungam, savam Dievam, vēl šodien visi esat dzīvi! Redziet, es jums mācu likumus un tiesas, ko Kungs, mans Dievs, jums pavēlēja pildīt tajā zemē, kuru jūs ejat iemantot. Turiet un pildiet tos – tā jūs būsiet gudri un saprātīgi to tautu acīs, kas, dzirdot par visiem šiem likumiem, sacīs: tiešām, gudra un saprātīga ir šī lielā tauta! Jo kura gan būtu tā lielā tauta, kurai Dievs tik tuvu kā Kungs, mūsu Dievs, vienmēr, kad mēs viņu piesaucam! Un kura gan būtu tā lielā tauta, kuras likumi un tiesas ir tik taisnīgas kā visa šī bauslība, ko es jums šodien dodu. Tikai piesargies un stipri sargi savu dvēseli, ka neaizmirsti to, ko tavas acis redzējušas, un lai tas paliek tev sirdī visas tavas dzīves dienas, un dari zināmu saviem dēliem un savu dēlu dēliem” (5Moz 4:3–9). Cik svarīgi ir neaizmirst, ko Kungs mūsu labā ir izdarījis. Un labākais veids, kā to neaizmirst, ir stāstīt piedzīvoto citiem un tiem, kas nāk pēc mums. Ievēro arī, cik centrāla loma tajā visā bija ģimenei, jo tai bija jā māca visas šīs lietas saviem bērniem. Un grēks Peorā bija kaut kas tāds, kas varēja būt tikai destruktīvs ģimenes dzīvei. “Noziegums, kas pār Israēlu izsauca Dieva spriedumu, bija izlaidība. Sieviešu nekautrība, ievilinot slazdos dvēseles, nebeidzās pie Baal Peoras.” (Elena Vaita “Adventistu māja”, 326. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet par sagatavošanos, ko esat piedzīvojuši kādā no lielajiem dzīves posmiem – pirms laulības, pirms bērna ienākšanas ģimenē, pirms vecumdienām vai kaut kā cita. Kā šīs pārmaiņas ietekmēja jūsu ģimeni? Ko jūs iemācījāties, kas var palīdzēt citiem, piedzīvojot to pašu?

2. Pārdomājiet Dāvida vārdus Sālamanam, ņemot vērā viņa grēku ar Batšebu, kas meta ēnu pār visu Dāvida valdīšanu un lielā mērā ietekmēja viņa ģimeni uz ļaunu. Kādos veidos mēs visā tajā redzam atklājamies Dieva žēlastības realitāti darbībā?